

Передплата

на «РУСЛАНА» виноситъ:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокє число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділі і руских свят
з год. 6-їй пополудни.

Редакция, адміністрация і
експедиция «Руслана» під ч. 9
ул. Коперніка. — Експедиция
місцева в Агенції Ляндовского
в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
15 кр. від стрічки.

„Христос воскресє!“

«Христос воскресє!» Могутні чародійні слова! Непобідима в них сила! На відгомон тої пісні замикає очи геній людского духа і корить ся у стіп Відвічної Правди, з рук висуваєсь книга людского мудрвання, а розум бачучи свою безсильність паде в порошок, криєсь і корить ся, бо перед духом чоловіка стає милий образ Бога-Спасителя з розпостертими раменами! А горем, терпінєм і боротьбою придавлена душа пливе до тих рамен, рвєсь до них, бо чує, що лиш з відтам відзиває ся і кличе на ню тихий, смирний голос побіди, голос правди, любови і мира на землі і в безконечности, — голос розлому кайданів неволі, тьми, невіжества, — голос свѣтла і воскресєня!

«Христос воскресє!» І несєсь завітний гомін сеї пісні по всім широкім мирі, лунає радісним відгомонам і по всій Україні-Руси. Мільйони щиро віруючих руских грудий повтаряють єго більш тисячки літ не з меншою вірою, любовю, надією і радістю від Мироносиць і Апостолів Христових!

«Утренюєм — і Ми — утро глубоко» — о дуже глубоко! Много, аж надто много літ минає, як Україна-Русь безпереривно стоїть над гробом скованої, замученої своєї волі народної і довго-предовго несе Она «місто мира» благаючи піснь Господєви о літа правди, свободи і братнього братерства та молить о Ангела, щоб станув над гробом Єї похованої правди і закликав цілому свѣтови: «Что іщите живаго со мертвими? Воста—Ність зді!» Нема між мертвими Руси-України!

«Христос воскресє!» Не замучили кати Предвічної Правди, не здавили Любови камінь і печать Пилата, а гробова тьма не вкрила «Свѣта от Свѣта!»

«Христос воскресє!» Деж сила, де ті супостати, щоби Тебе Мати, Україно-Русе, Тебе проповідницю і мученицю ідей Христових могли затворити в гробі і з мертвими поховати! Воскрес Бог-Спаситель, — воскреснуть і віруючі в Нєго і в Єго ідеї. «Яко Аз живу і ви живі будете!» Україно-Русе, живе Твій Христос, Твої ідеї! І Ти будеш жити! Сини Твої вірують, а віруючі «страждуть, подвизають ся.» Хто вірує, терпить і працює, сей живе! Живе і буде жити і почує, як єго Ангел-Геній в недовзї закличе всім вражим супостатам: «Что іщите живаго со мертвими? Воста!» Воскрєсе Україна-Русь!

«Воистину воскресє!»

Під Великдень.

(Статя надіслана.)

(Конець.)

III.

(К.) Так і виказано ясно, що безпринципною «консолідацією» українофілів з москвофілами не лише не здвоєно народної сили на вні, бо і хтож мав тої сили додати, — аленавпаки прорідли і ослабили наші стяги народовскі у своїм внутрі. Самі українофіли розділили ся, а що більше попихані москвофілами — в їх ділі — стали проти себе ворожими таборами до завзятої братобийчої борби!...

Не привітно стало на галицькій Україні... Заморозило горячу колись любов серед українофілів до заплаканої Неньки, а наші ратаї гуляють вже нині на «крівавих бенкетах» серед своєї питомої рідні, а все те лише на пагубу своєї ідеї, а на втіху ворогам.... От і «танцюристий рай» вигдає бувний «провідник» народовців, батько тої соромної «консолідації», — подібно як колись небіщик Куліш промишляв консолідувати нас з Поляками. Але за таку «крашанку» дістав п. Куліш від нас свого часу «Pensions-Bogen»,... тим разом стало ся інакше. Часть народовців ще козлогласно вопіла славу нещасного «консолідатора»...

І так як колись необачний гетьман, славний наш Богдан думав спасати Україну, здавши єї московському царєви, — так нині короткозорий політик гетьманьчук Улян здав нашу українсько-руську справу вправді не царєви, а ще в більшу наругу-поневірку, бо став зі своїми... мов наймитом у московских прихвостнів-ренегатів!... Вів Хмельницький з козацтвом — некультурну татарву, веде Романчук — кацапню, котру з нашого боку належить уважати також татарвою, що нищить всі основи і нападки українсько-руської культури та єї самостійности. В необачности провідників і в тій некультурній татарви і кацапні єсть в обох случаях схожість... Нема єї однак в точці найважнійшій: в цілі того воєнного походу!...

Богдан ішов на ворога... Улян веде сю новочасну татарву на рідного брата... щирого українського патріота!....

Він веде невольну межиусобицю проти народних одновірців, а тим она ще небагороднійша, що консолідував ся він до тої борби зі завзятими ворогами-відступниками як раз нашої народної ідеї, з ренегатами, що косять очима в Москву, в свѣтійший синод, в ославлене «благатварительное общество» по пособія, з людьми обскурними в своїх політичних і суспільних змаганнях, коли взагалі та ватага здає собі з чого справу поза указки своїх «пособителів»...

Чи забув Романчук, як після проголошеної ним заяви в соймі в 1890 р., в котрій зазначив він справді нову епоху в політичній житю всеї нашої України-Руси (поки закордонній Україні заціпені уста), — як то тоді зі зиком озвав ся сич — Антоневич, представник нинішних єго комба-

тантів? — Той вдарив цілою силою на змагання народовців і на... читальні (!) по селах, звідки йде жєнева..., нігілізм і вся біда... після кацапских розумінь!...

Який страшний обскурантизм!... А треба пригадати, що крім заяви їх програми з р. 1866 про «адін народ» — москвофіли не пускали ніколи «барви», лише тоді в 1890 р. ще в культурнім і суспільнім згляді доповнили свою «політичну програму» устами Антоневича в одвіт народовцєви-Романчукови.

Таку то кольосальну аквізицію обскурантів для народного діла здобув Романчук своєю консолідацією, а зробив розбрат серед одноцільної, разом сильної народовської громади... Добра заміна!...

Дідицкому гратулювати — хитрости, але Романчукови — хиба... наївности..., бо такий політичний експеримент вказує на вельми «нещасливу руку» до народної роботи...

А яка в тій дружбі з галицькими москвофілами — короткозорість, узкоглядне рутєнство, галицький партикуляризм з овиду все-української нашої культурної роботи!...

Хтож ті москвофіли? Се-ж преці в головнім штабі платні заупники московского правительства, що давить нашу Україну за кордоном, що удержує в силі драконський указ з 1876 р. на українську мову!...

Чи ж консолідуєчи ся з тою ватагою, що зі своєї залежности наймитів прямо одобрює се драконство супроти нас на Україні, — не авторизує Романчук і засад, якими славлена москвофілами московська «система» супроти української ідеї — нищить працю всеї головної части 30-мільйонного нашого самостійного славянського племені?!... Чи юдиним поцілуєм з юродивими кацапами не видає він ясно нашу рідню на Україні — на поталу «абєдінєнню?!» Так єсть... Хиба той принцип миг єго звести в таку гарну «принципальну» (sic!) компанію, — але ми ще віримо, що се була лише єго короткозорість!....

А тут дома... чи не простив він їм для «консолідації» найтяжші народні пороки, що виказують їх ренегатську систематику?!... Нині москвофіли з'авторизовані до того, що давнійше почитано за їх народні злочини!... Ніхто їх вже не лає за осмішчуване і нехтованє нашої мови, за неузнаванє руских шкіл і гімназій, за виховуванє бурсацтва в кацапских дусі в німецькій гімназії, ніхто не упоминає ся о приймає народоців до кацапских твердинь: «Нар. Дома» і «Ставропігії» — вже тепер тихо, они мимо тої мнимої «консолідації» остали збитою клікою, за те наші народовскі грядки зриті всюду напущєною... ватагою!... Що їм треба було, вихитрили москвофіли знаменито при тупости і наївности наших опозиційних провідирів... Ту «сделку» взяли они так: що твоє, то і моє, а що моє, — то вже тобі за сї!....

Гарна «консолідація»!...

Братя! завертали ся ви так сквапно з «нової ери», — завертайтеж чим скорше з тої «глукої ери»!... Куди бредемо?!...

Вже крайно розбурхані страсти племенної борби в нашій державній парламенті, котрі довели були навіть до грізних, гамірних подій навіть на улицах столиці, і далі по городах країв коронних, — котрі могли були страсти цілим державним строем, — присмирили ся на вид пекучих потреб державних, а доки-ж кипіти-муть у нас ті братобійчі крамоли і чвари в злучі з ворожною?!...

Чей мета спільна всім народом, принципи спільні, хоч і метода, тактика може бути не однакова... Але ачей иньша тактика до тої самої народної мети — се ще не причина, аби своїми списками скородити ребра своїх братів і точити свою питому кров!

А може йде тут проводирам у тій братній борбі... о які... личні амбіції?... Пробіг! Покиньте їх, бо гроза усього крамоли громом гряне в святотатну вашу роботу!... Не куйте вражди проти щирих братів-народовців ізза марної суєти — не накладайте з ворогами і супостатами — нашого спільного нам українства!... Зборюючи так сказати-б секту своєї однакової віри народної не накладайте з діаволом, не вяжіть ся з невірою, — з явними апостатами тої віри!

Україна-Русь кличе нас всіх, що держимо ся щиро її основи: «Ну-те діти до спільної культурної праці в ім'я Тарасового заповіта, орить народний переліг, що вже буряном і цвільлю зацвів! Перед вами безкрає море спільної роботи на культурній і економічній почві, — коли вже не на політичній, а ви поїдаєте ся живцем між собою на втіху ворогам!...»

Не з'уживаймо своїх дорогих і немногих сил на «нищене» наших передових мужів, що цілим своїм житєм, від приватного, домашнього — до їх прилюдної діяльності для народу — становлять примір, як нам систематично і консеквентно розвивати ся і поступати в хосен і на славу українсько-руської ідеї. Противно серед хаосу, викликаного «консолідаційною сделкою», москвофіли підсуюють зручно свій інтерес: неславити наших передових мужів — і так кидає ся поважні імена патріотів в омут борби і... в поневірку.

Пригадаймо собі хитру штуку, що єї втяла консолідаторська глупота на зборах «Селянської Ради» в Каменці! Ухвала тої «Ради» свідчити може лише о страшній низості інтелекту і політичного розуму тих «політиків», при тім о великій неблагородності... Тож де оком кинеш, на всякій царині поважної позитивної нашої праці народної, наукової, чи політичної — всюди стрінеш ся з хосенною діяльністю посла Олександра Барвіньського, котрий лише удачно продовжує те, що покійному Володимирови не дала доконати передвчасна його смерть!...

Але упав серед нас культ того Володимира, скацапіли ми поволи по його смерті, — тай вже не розуміємо і Олександра. В тім і діло!...

Таж поважні успіхи його муравлиної, невиспучої праці на поли руского шкільництва, давніше і вже тепер за його послованя, його заслуга для товариств: «Прогресу», «Наукового товариства імені Шевченка» і пр., — сеж суть тривкі основи для самостійної культури всієї України-Руси. От і тому за його систематичну працю для тої України не злюбили його наші московські ренегати...

А чи-ж та велика, довголітна і всестороння праця не робота велита супроти таких ліліпутів-карликів зовсім партикулярної і темної — як видко горстки в «Селянській Раді»?!... Консолідаційна пошесть помішала лю-

дям розуміне, наш колишній народський табір мало що розбитий, але й і здеморалізований в своїм нутрі, так заблагив ся в тій консолідаційній корупції!...

Ні!... зложім ратища!... так далі не піде під грозою запусітня нашої великої а спільної справи народної, під грозою здичія нашої суспільності!...

Така батрахо-міо-махія знищить на втіху ворогам усе, нами доси придбане!

Геть з ложною фальшивою консолідацією без народного принципа, з людьми, що колодою тяготиють у ніг, геть зі скверною «сделкою» з кацапами, тою новочасною татарвою, а від наших передових мужів-патріотів жадаємо здорової злуки всіх додатних щирих руских сил на народнім українсько-руським принципі!...

А щож вдіяти з політичною кулею у ніг, з ренегатами? «Fusstritt!»... радить Німець, так як вже були его дістали в 1890 р. Так тактика — тактикою, а загальна народня справа — справою, ворог народа — ворогом, ренегат — ренегатом, а не союзником!...

Отже під хвилю Св'ятого Воскресення Христового, під Великдень, котрий правдиво можна лише в любові і мирі св'яткувати, а не в борбі, в незгодинах, сварках, в безсердечній вражді, в зависти й ненависті, що прогнали серце України і хочуть з неї послідну кровцю, під ту хвилю, в котрій заволодіти повинно братолюб'є, правда, справедливість і сердечність, — ми розібравши так нашу народну совість кличемо до всіх щирих патріотів-народовців: «Україно обнови ся!»

В ім'я спільної народної основи станьмо поруч себе до кооперації в українсько-руським ділі народнім, отряс'єм ся з окацапілості і консолідаційної корупції, а завертаймо до здорової злуки додатних наших елементів! Зваж'єм ся всі здорово мислячі народовці знов в колишню громаду, а чей не впаде загасне тепер наше народне діло... і колись чей:

...встане Україна
І розвіє тьму неволі,
Світ правди засвітить!...

Се і друге.

Ситуація в Австрії є під теперішню пору так хитка, що треба нам обійти ся на час Великодних св'ят хіба самим реєстрованем вістей з всяких дневників і таборів. Такими вістями суть. Гр. Тун спроваджує ся з Праги на постійний побут до Відня. Се могло би означувати, що его становище незахитає. Але гр. Тун мовчить притім завзято і доси не зрадив ні одним слівцем, що думає робити? Одні догадують ся проте, що він бажає мовчати, другі перечеать сю вість. Одні кажуть, що він зложить язикову комісію, другі не хотять слухати про се, щоби парламент узнати компетентним до рішення мовного питання в Австрії. Бар. Діпавлі стремить до того, але Чехи заявляють, що справа мовна належить до компетенції соймів. Поляки поділені в сій справі. Одні пристали би на т. зв. Rahmengesetz, другі стоять на становищі чеським. Німці самі, що доси домагали ся мовного закону, добачають, що в теперішній порі такий закон вийшов би лише на їх шкоду. Дехто хоче, щоби парламент забрав ся зараз по св'ятах до угоди угорської, другі гадають упорати ся передовсім з 52 наглими внесеннями. Меншість німецька рада би довести до діла хоч би і до систованя консолідації і заведеня абсолютизму, більшости знов не залежить на теперішнім центральнім парламенті і она надієсь, що по его паденню прийде до знесеня безпосередних виборів. Чеські послы з курії сільської ремонструють сильно проти всякої угоди з Угорщиною, побіч них стоять і антисеміти. Представителі фабричних країв кричать знов: угода передовсім, бо инакше прийде до кризи економічної. Хаос на кождім поли. А симчасом, коли гр.

Тун мовчить, говорить бр. Хлюмецький. При нагоді реґати на острові Люсія Піколю кличе сей «kommender Mann», що австрійські народи мусять відложити свої спори національні на бік, заключити бодай роз'єм а — подбати о мари-нарку. Тут дневники домагають ся нових плат для урядників, а др. Кайцль нових податків. Др. Крамарж хоче коньче розширення автономії, щоби школи чеські плекали більше чеський патріотизм, а бр. Діпавлі вторує ему в тій цілі, щоби дати клірови більший вплив на школи. Др. Рус мельдує ся тимчасом слабим і оправдує ся, що годі ему явитись перед виборцями. Шенерер кличе всіх Німців до відновлення скандальної обструкції, а другі послы відповідають, що вистане для гр. Туна і тихенька обструкція посредством розправ над 52 наглими внесеннями. Правительство просить ся, щоби парламент приступив бодай до першого читаня угодових законів, на се відповідає німецька опозиція: най гр. Тун передовсім скаже виразно, чого він хоче. Посеред такої ситуації годі визнати ся. Гр. Тун виглядає в ту пору немов та скеля посеред моря, о котру б'ють супротивні струї. Що робити? він сам мабуть не знає. Ситуація его похотжа на ситуацію дівчини, що не знаючи намірів хлопця, скубає цвітку і питає: любить — не любить!

Вісти політичні.

Борба між німецькими партіями кипить як найліпше. Лехер об'їзжає Тироль і виступає проти католиків закидаючи Діпавльову, що в послідній бесіді бажав сполучити огонь з водою, одною ногою бути в німецькій «Gemeinbürgerschaft» а другою в славянській правниці. Штайнвендер знова на зборах в Грайфенбергу і иньші послы людного сторонництва заклинали ся на всі германські св'ятоці, що не спроневерили ся німецькій справі тим, що нараджували ся разом з Гавчом і Туном. Антисеміти почали солідарно поступати з прочими Німцями, отже не належить їх відтручувати, бож они в кождім случаю репрезентують 2 мільйони корінного німецького народу, а популярність їх не упадає.

На півночі Шенереріани виступають проти людовців і лібералів. Вольф об'їзжає Мораву, Кітель Чехію і всюду западають ухвали виборців проти уміркованих Німців — Grazer Tagblatt не дозволяє німецьким послам прийняти вибору до мовної комісії, бо результат єї нарад мусить бути гірший навіть від баденівських розпоряджень.

«Radikalni Listy» в Празі заговорили, що хлопці в молодеческім клубі засідаючи є невдоволені. Хотять они з голосованя за угорською угодою зробити клубову квестію, евентуально зложити мандати і відкликати ся до виборців. Пропонована угода через Кайцля є не до прийнятя для рільників в Чехії.

«Fremdenblatt» напминає обструкцію до супокою і вказує на численні проєкти локальних залізниць, котрих будова зависить від парламенту а много населеня могло би мати зарібки.

Ситуація в загалі представляє ся дуже непевною. Всюди панує живий рух. Політичні мужі промавляють і оголошують заяви ріжного рода, а всі они не будять св'ітлих надій на роботу парламенту. Деякі круги і дневники говорять о близькім розв'язаню парламенту.

Reichswehr у вступнім артикулі називає теперішнє положенє внутрішнє в Австрії безвихідним. Параграф 14. буде що раз змагав і розширяв ся, доки не заступить его «без болю» абсолютизм. Парламент без шуму буде замкнений і гордий будинок конституційний перемінить ся в архівум протоколів. «Нема сумніву, — пише сей дневник, — одного дня збудимо ся і будемо мати абсолютизм на сніданє.

«D. Volksblatt», в артикулі під заголовком «парламентарна криза» ставить для парламенту дуже сумний гороскоп. Плян на установленє мовної комісії і єї працю заколебав ся сильно. з обох сторін, німецької і славянської. Парламентарне житє обмежить ся тільки на делеґації. Теперішнє положенє вийде в користь тільки одній Угорщині.

Що правда такі песимістичні голоси є трохи передвчасні, але й мають свою підставу. Вид-

ко се і з відки пнѣде. А вжеж Штайнвендер вразно сказав на зборах в Грайфенбергу, що єго сторонництво нічого не зробить для правительства, доки оно не відкличе язикових розпоряджень. До бесіди сеї привязує віденьська праса дуже велику вагу.

А Чехи? І они не мають великих надій на будучність. П. Енгель заявив в Карліні, що рада державна з початком засідань делегацій найімовірнійше буде відročена, а поновне скликанє єї буде зависіти від переговорів гр. Туна з обструкціоністами.

З заграничних вістей найцікавішою справою є заколот іспансько-американський. Доси уважають всі, що війна мусить бути, ходить тільки о те, коли се наступить. Після американського реґуляміну мусить на війну згодити ся палата послів і Сенат більшістю голосів. Однак сама ухвала ще не рішає о війні. Президент Сполучених Держав має власть потвердити таку резолюцію, або заложити «veto», або полишити єї зовсім без відповіді.

На случай «veta» вертає справа наново до конгресу і сли другий раз конгрес ухвалить єї, стає беззглядно правосильною і президент мусить єї виконати. В останнім случаю, то є, коли президент вдержав би ся з відповіді, правосильність резолюції тільки проволоче ся і по 10 днях мусить президент єї виконати. Здає ся, що так буде, бо розходить ся о придбанє часу на узброєнє.

Чужі держави з Папою на чолі раді би відвернути війну, але ті старання не вдержують Америки і Іспанії від приготовань до війни. Обі ті держави уоружують ся поквапно. Америка винаняла до війни всі транспортні кораблі і покликала міліцію під хоругви.

В Іспанії не устають складки на закупно кораблів і она не хоче ніяких нових уступств робити Америці.

НОВИНКИ.

— **3 нагоди празника Христового Воскресення** шлемо всім нашим п. т. Читателям веселих і щасливих свят! Христос воскрес!

— **Страстні псалми**, майже виключно укладу Бортнянського, виконав в страстну п'ятницю хор руских питомців в каплиці семинарській з великою старанністю і хорошою прецизією. Видко, що дірігент хору п. Коростіль як і самі співачки завдали собі багато труда. Сольові уступи ішли гладко, лише басовий голос тремлював трохи. Оба тенори і баритон склалися в хорошу гармонію. Канони і фуги вийшли з повною точністю. Пяніссімо в псалмі: «В руці Твої предаю дух мой!» вийшло з великим ефектом. Численно зібрана суспільність слухала продукцій хоральних з відповідним настроєм. Честь нашим питомцям, що так хорошо подбали о добру славу свого хору. Проповідь, виголошена також питомцем, відзначалась як що до внутрішньої стійкості так і що до зверхньої форми.

— **Презенти.** Намісництво надало опорожнену греко-кат. парохію цісарського надання в Дорі о. Григ. Громадці, дотеперішному греко-кат. парохію в Кончаках. — Оporожненою греко-кат. парохію цісарського надання в Зарічу наділяло намісництво о. Дмитра Лугового, дотеперішного парохію і містодекана в Цуцелові.

— **3 руху виборчого.** З Сянока пишуть нам: Від кількох днів перебуває тут Володимир Левицький, стояловщик і відбуває довірочні наради в справі своєї кандидатури. На сам руский Великдень заповів він загальні збори виборчі без огляду на се, що Русини не можуть взяти в нім участі з причини найбільшого свята християнського. На збори сї приїде Стояловський і Данеляк. Радикали рускі ставлять кандидатуру дра Франка і починають трохи агітувати. Др. Франко не може тут мати найменших шансів. Русини нічого не роблять, але за те по виборах будуть плакати. Звичайна руска робота. Такі самі доходять нас вісти і з прочих двох опорожнених округів. Сконсолідовані оглядають ся за кандидатами, пишуть до них, запрашають до кандидатури, але між виборцями ніхто нічого не робить.

— **Prima Aprilis.** Вість, подана нами в ч. 73. «Руслана», мов то Совіт «Народного Дому» у Львові приняв на засіданю 1-го цвітня ста-

рого стилю в члені пп. Романчука, Нагірного і Олесницького, викликала в руских і польских кругах цілком оправдане здивованє. Деякі польські часописи повторили навіть сю вість за нами. Для поясненя справи звертаємо тепер увагу тих васописей, що дотичне число «Руслана» вийшло вже 12-го цвітня, між тим коли миниме засіданє совіта «Народного Дому» подано на 13-го цвітня або 1-го старого стилю. Затим подана вість містила в собі о етілїк правди, що найбільшим, хоч що правда, недостижимим ідеалом панів Романчуків, Нагірних і Олесницьких під теперішню пору є — стати членами «Народного Дому». Чомуж би відмовляти їм сеї потїхї бодай на руске — prima Aprilis?

— **Палата штуки**, великий пустий будинок, що вносить ся понад парком Кіліньского у Львові, яко останок красної вистави з 1894 р., буде замінений на мешкальний дім. Будинок сей має найвеличавіше положенє в цілїм місті. Лежить на самім березі бувшої виставової площі і посідає великий тарас, з котрого розглядає ся романтичний вид на парк, розложений в долині і на цілий Львів. Середна сая палати буде захована на публичні ціли.

— **Огонь.** Дня 15. с. м. о годині пів до шостої згоріло в Вульці Малковій під Перемишлем пістє селянських господарств з цілим добутком. Погорільці ледво уйшли з житєм. Нещасним грозить голодова смерть, сли не знайдуть ся милосерні серця, що поспішать з скорою помічю.

— **Білянс** ц. к. упривіль. галицького акційного банку гіпотечного за рік 1897. виказує по відписаню страт в квоті 44.434 зр. чистого зиску 950.281 зр. Рада надзираюча ухвалила предложити загальним зборам, що мають відбутися 28. цвітня с. р., — внесене на виплату акціонерам супердивіденди від акції по 16 зр.

— **Щасливий Вольф.** З Берна доносять, що звисний посол Вольф уникнув великого нещастя. Коні, що везли єго з моравської Тшебови до Цвітової, сполошили ся і перевернули віз до рова. Вольфови нічо не стало ся.

— **Справа кас Райфайзена.** Др. Савчак конферував в четвер з пос. Вахнянином і д-ром Скалковским в справі кас Райфайзена, котрих організацію поручив єму розслідувати кр. виділ. Др. Савчак виїздить в середу по великодних святах до Відня а відтак удасть ся до Праги.

— **Розмова з Щепаніком.** Щепанік питає на днях одного репортера дзєвникарського: Ви часто телефонуєте? Дуже часто. — Чи голос жєнщини виходить виразнійше в телефоні? Виразнійше. — А поодинокі слова? Поодинокі слова чую я лучше, другі слабше. — Знаєте, що я з сего вношу? — сказав Щепанік. З сего вношу я, що кождий телефон має свою окрему тонацію. Один настроєний в C-dur, другий в As-dur і т. д. Коли телефонуючий потрафить в скалю тонації, тоді слова єго вийдуть яснійше. Коли він, приміром, телефонуючи телефоном, котрого тонацією є C-dur, говорить в тонах C, d, e, то слова єго вийдуть на другий стації зовсім ясно. Коли ж він буде говорити в тоні h, gis, des і т. д., то телефон буде харчіти і затемнить слова. З того і виходить, що при кождім телефоні повинна бути подана тонація і лише в тій тонації мусить телефонуючий говорити. Жіночий голос яко вищий надає ся лучше до розмови. Басові голоси не повинні братись до телефону.

— **Поручений обсяг діланя громадам.** Оводі відбула ся розправа в адміністративнім трибуналі у Відні, котрої зрішенє є дуже важне для всіх громад в Австрії. Ходило о то, чи громади після нового закона з 1896 мають обовязок займатися дорученнями в податкових справах чи ні. Справа була така: Громада міста Хеб внесла зажалєнє проти зрішеня міністерства скаргу, що громади є обовязані виконувати поручення в податкових справах. По переведеню розправи трибунал зложений сим разом виїмково зі згляду на важність справи аж з семи членів, під провідом віцепрезидента дра Лемаєра відбув довшу нараду і видав зрішенє, що громади є обовязані займатися дорученнями в справах податкових.

— **Нову часопись руску на Буковині** під заголовком «Руска Рада», видає товариство «Руска Рада». Часопись ся має на цілі ширити просвіт і науку між буковинськими мужиками, має освідомлювати їх політично, і стати органом, в котрім могли би вони уїмнути ся о свою кривду. Просимо отже всіх наших читачів, що би старали ся розширювати єї між народом і приєднувати їй предплатників. Передплата не дорога, бо лиш 1 зл. 50 кр. річно.

— **І в Росії голод.** В губерніях воронескій, калугській, тульській, тамбольській і ставропольській

проявив ся вже нині цілковитий недостаток, а населєню грозить страшний голод. Товариство Червоного Хреста організує поміч і звиває до складок на річ голодуючих.

— **Омлядиніст Кржіж** помер на днях в в'язниці в Панкрац на сүхоти. Сидів він тут від 1893 р., засуджений за те, що крив у себе убийців Рудольфа Мерви, що зрадив в своїм часі заговор Омлядиністів. Тоді ув'язнено Кржіжа і єго жєну. Жєну суд увільнив, Кржіжа засуджено на 10. літ в'язниці. Небавом відтак упровадив агітатор політичний Габр жінку єго враз з двома дітьми. В останніх днях довідав ся доперва Кржіж, що єго діти находять ся в Лондоні. Однакож ближших вістей не подано єму. Грижа о судьбу дітей прискорила єго смерть.

— **Поєдинок.** Дня 15. с. м. відбув ся у Відні поєдинок між одним з послів до ради державної з долишньої Австрії, котрий є заразом резервовим поручником, а одним поручником гонведів. Услівя були дуже тяжкі, однак посол до ради державної потерпів не велику рану.

— **Процєс Золі**, що розпичє ся в маю на ново, не будить вже давної цікавости, мимо того, що Золя покликав 128 свідків, і що в їх числі знаходить ся войсковий аташе німецький, Шварцкоппен, італійський Паніцарді і инші представителі дипломатії. Оборонці радї би конечно зацікавити публіку, тож бажають долучєня до процесу актів із справи Драйфуса, Естергазого і Пікарта. Загально здогадують ся що й новий процес покінчить ся засудом Золі.

— **Надіна Славянська**, звисна в артистичнім світї дірігентка російського хору, вертаючи з своєї артистичної подорожи з Парижа, задержала ся у Львові і дає в понеділок 18-го цвітня концерт в сали Народного Дому. В програму концерта входять продукції переважно російські і одна українська. Заповіджене також Бортнянського «Отче наш» в супроводі капелі.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ.

— **Станислав Тустановский**, учитель в Печені, повіта перемишлянського, упокоїв ся по довгій недужі дня 13-го цвітня. По покійнім лишила ся жінка і кількоро дітей. В. є. п.

Наука, штука, література.

— **«Правда»** ч. 14. містить: Великодний сон дитини. — Сирота. — Данило Паломник. — Великдень. — Гріб Господній в Єрусалимі. — Псалом Давида XV. — Два старці. Оповіданє Льва Толстого. (Конець.) — Міщанська дитина. — Молитва до Матери Божої. — Які шкоди роблять виливи. — Запросини до передплати.

Телеграми.

Відень, 16. цвітня. Архієпископ Франц Фердинанд возьме нині участь в войсковій параді, що має відбутися перед цісарем. Архієпископ виступить перший раз в характері начального вождя армії. — Міністер Єнджейович повернув до Відня. — Праса довідує ся, що угорське правительство годить ся на розділ квоти спільних видатків як 65:1:34:9. По за се виходячі предложеня будуть відкинені.

Прага, 16. цвітня. Праські Novi Listy подають вість, що молодоческі послы в случаю дальше нерішучої політики гр. Туна поскладають мандати на річ соціялістів. Молодочехи не заперечили доси сеї вісти.

Будапешт, 16. цвітня. Видалено з відси майже всіх чужих соціялістів, членів заряду партії відставлено поліцією до їх місця приналежности. Соціялісти в відплату за се хотіли устроїти стрейк робітників, але не прийшло до порозуміння.

Мадрид, 16. цвітня. Ситуація на Кубі не змінила ся. Не помогло оголошенє роз'єму оружного. Повстанці дальше ведуть війну з іспанськими войсками.

Нью-Йорк, 16. цвітня. Тут пересвідчені, що конгрєс освідчить ся за війною і за незалежністю Куби.

Вина іспанські з Соматозою

найновійше цінне средство відживляюче до скріплення підупавших організмів.

Ціна бутельки 3 корони 60 гелерів.

5

Головний склад в аптіці

161 147—2

Жигм. Ружера
під „Срібним Орлом“ у Львові.

Рудольф Ачкевич

швець,

у Львові, уліця Синстуска ч. 23. (стара пошта)

поручає готову обув свого виробу, переважно для духовенства і ПП. військових — приймає також замовлення всілякого рода так місцеві як і з провінції.

На міру вистане старий оказ.

201 20—52

Галицький КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

4¹/₂% на рік.

Адолф Кампель

Львів, Ринок ч. 39.

виключне заступництво на Львів Австрійського товариства акційного фабрики Портланд-цементу в Шакові.

Продає дешевше ніж всюди

портланд цемент, вапно скалисте і гидравлічне, виробу цементові і штайнгутові, огнетревалу папу дахову, асфальтові плити ізоляційні, дестильовану смолу вуглеву, карболінеум, як також взагалі всякі материяли будівляні — заручуючи за їх доброту.

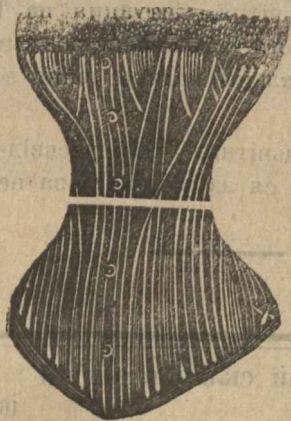
Предприємство робіт бетонових і крита дахів дахівкою, лунком і папою огнетревалою по цінах умірених. — Телефон нр. 460. 207 1—5

Магазин блаватних товарів
Дамскої конфекції
Білизни

Антін Пізунський

у Львові,
Академічна ч. 12.

поручає великий виріб сезононих новостий, а такж склад полотен, шертінгів, хусток, ручників, сервет, обрусів, пончів, скарпеток. — Робітня сукоп і швальня білизни. Прібки на жалавє засилає ся. Ціни як найприступніші. 151 34—47

Ново отворена робітня

Горсетів, Рукавичок і Бандажів

Г. Гальянговского

у Львові, площа Бернардинська, ч. 3.

141 30—40

виконує на замовлення:

Руптурові бандажи, паси на животі, ортопедичні горсети і звичайні, кулі, щудла, машини на ноги, суспензория, рукавички «glasse», дунські і козлові. Оправляє: подушки, шапки, шельки, екрани, диванники, тасьми до дзвінків і т. д. в як найкоротшім часі по найнижших цінах.

Ціники gratis i franco.

О 20% ДЕШЕВШЕ ЯК У ВІДНИ!
ДОСТАРЧАЄ ВСІЯКІ КАВЧУКОВІ ДРУКАРНІ ЧЕРЕНКОВІ ПЕРШЕ ГАЛ. ЗАВЕДЕНЕ РИТОВНИЧЕ ВАРСТАТ ДЛЯ ВИРОВІВ З МЕТАЛОЮ, ЛІТИХ НАПИСИЙ, МАЛЯРСТВА ШИЛЬДІВ Г'ФАБР. СТАМПИ-ЛІЙ КАВЧУКОВИХ І ПРОЧ.

!!! ДРУКАРНІ ТАКОЖ З ЧЕРЕНКАМИ РУСКИМИ!!!

ГЕНРИК ШАПІРА

Львів, ул. Коперника ч. 3.

ПОВІЧ АПТИКИ ПЕТРА МІКОЛЯША. 146 15—24

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Світло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Саморідне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл. посліжках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко ВІНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цінах. 72—?

РОБІТНЯ СУКОПЬ ДАМСКИХ

Емілії Соколовскої

у Львові, Ринок ч. 29., І. п.

приймає ласкаві замовлення і виконує їх густовно і по приступних цінах. 5-104

НАУКУ КРОЮ уділяє в осібних годинах.

Замісцеві панночки приймає на помешканє.

Всілякого рода
інструмента
музичні

найдешевше в
виключнім фаб-
ричним складі

І. Капралика у Львові.

147 Ціники даром. 13—24

1000

туток цигаретових за
І зр. поручає фабри-
ка туток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

у Львові, лиця Галицька число 12.

Замавляючим 5.000 тутоко ра-
зом опакованє і відсилка franco.

Зміна льокалю.

Заложена фірма в року 1877-ім

Вольф Кавфман

перенесла ся з уліці Трибунальської ч. 1. на ул. Лукасінського ч. 4. (площа Каструм), філія ул. Театральна 16

Ново відкритий

СКЛАД МЕБЛІВ

також і випозичальня

заосмотрена в всілякі знаряди почавши від найбогатших до найскромніших. Цілі урядження для покоїв до спаня, сальонів, їдалень і др. — Меблі оріхові, ольхові, чорні, також зелізні і гнуті, зеркала і т. д. Ціни низькі і сталі.

З поважанєм

В. Кавфман,

203 17—52 ул. Лукасінського, ч. 4.

ГАРМОНІОМ

до науки співу церковного виготовляє спеціально парова фабрика інструментів

Івана Сливинського

у Львові, ул. Коперника ч. 16.

За порукою дає на рати. Прошу жадати ціни.

Іван Сливинський

фабрикант органів і гармоніюм у Львові.

205 7—15

ПРАВДА ілюстроване письмо для руского народу під редакцією С. Кульчицького, виходить у Львові тижнево кожної п'ятниці.

Буде подавати поезії, повісті, жителіси з портретами, поучаючі статі з історії, письменства, господарства, промислу, вісти про читальні, вісти політичні і суспільні. Крім того буде містити часть забавну.

Передплата: В Австрії річно 4 р. піврічно 2 р. чвертьрічно 1 р. За границею річно 8 рубл. піврічно 4 рубл.

Редакция, адміністрация і експедиция
Львів, ул. Собісчина ч. 5. Б.

ЛЕВ НОВОСАД

(практикант віденський)

у Львові, ул. Крута ч. 7.

виконує мужеску, дамску і діточу обув, також чоботи з холявами для духовенства по як найприступніших цінах

Рівнож приймає репарації калюшів. — З провінції вистане старий оказ на міру. 136 52—140